

SIUMUT Inatsisartutit

9. marts 2012

UPA 2012/127

I henhold til § 33 i forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter vi følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest på FM2013, pålægges at fremsætte forslag til ændring af relevant lovgivning på råstof- og skatteområdet, med henblik på at indføre en omsætningsbaseret royalty-model, der for fremtidige efterforsknings- og udnyttelsestilladelser sikrer Landskassen en indtægt baseret på mineselskabernes omsætning af mineraler udvundet i Grønland, samt fremsætte forslag om nedsættelse af selskabsskatten for de selskaber, der bliver omfattet af royalty-modellen.

(Siumuts medlemmer i Inatsisartut)

Begrundelse:

Vi har alle en forpligtelse til at sikre, at vort land skal være økonomisk selv bærende.

I forbindelse med folkeafstemningen om indførelsen af Selvstyret blev man enige om, at den grønlandske undergrund skal tilhøre det grønlandske folk. Dette gav en forhåbning om en større økonomisk selv bårighed.

Naalakkersuisut har tilsyneladende ingen planer om, at fremsætte krav til udenlandske miniselskaber om, at disse skal betale en fast procent i afgift til Landskassen. Dermed skal de værdier, der ejes af de grønlandske folk tilfalde mineselskaberne uden økonomisk gevinst for det grønlandske folk. Naalakkersuisuts nuværende politik sætter kun lid til selskabsskatten, hvilket indebærer at vi kræver 37 % af et eventuelt overskud, som selskabet præsterer. Her tager man udelukkende udgangspunkt i et givet overskud, uden at tage udgangspunkt i at kræve en afgift af de værdier der udvindes.

De store omkostninger der er forbundet med etablering af en mine, betyder at en egentlig indtægt til Landskassen via selskabsskatter har lange udsigter. Den samfundsmæssige gevinst vi opnår med den nuværende model kan således meget vel blive reduceret til beskatning af lønindkomst fra de ansatte i minerne, samt en ikke nærmere defineret beskæftigelsesmæssig gevinst. Når minen lukker forsvinder både arbejdspladser og dermed også skatteindtægter fra arbejds løn og tilbage er bogstaveligt talt et stort tomt hul.

Siumut mener derfor, at det er uhyre vigtigt, at vi løbende vurderer og justerer det regelsæt, der skal sikre indtægter til det Grønlandske samfund og at denne proces igangsættes straks.

Naalakkersuisuts politik på råstofområdet viser som sagt, at de ikke agter at stille krav om afgift i forbindelse med mineraludvindingen. Ligeledes har Naalakkersuisut ingen planer om at fremsætte krav til industrien om at denne skal være med til at betale for det ekstra udledte CO2 og ikke mindst drøfter Naalakkersuisut på nuværende tidspunkt om at tillade import af billig udenlandsk arbejds-

kraft, i forbindelse med anlæggelse af minerne, i det man fra industrien har oplyst at det ikke kunne svare sig at benytte grønlandsk arbejdskraft.

Vi har nu fået kendskab til at Naalakkersuisut ikke agter at fremsætte krav om medbetaling i forbindelse med forundersøgelser og mineraludvinding, dette kan ses i forbindelse med besvarelsen af § 37, stk. 1 spørgsmål nr. 16. Man kan af den nævnte besvarelse konstatere, at Naalakkersuisut ikke agter at fremsætte klare krav om at de fremtidige udvindinger skal ske ved brug af vedvarende energi. Dette vil så medføre at mineselskaberne vil udlede CO₂, som det grønlandske folk må betale for.

Siumut mener, at man ikke for enhver pris må fastholde en given vedtaget lov. Hvis man kan konstatere en uhensigtsmæssig konsekvens må Inatsisartut som lovgivere ændre dette, således at dette kan resultere i en mere hensigtsmæssig lov.

Vi mener, at vi skal se på de tiltag, der er taget i lande vi sammenligner os med, blandt andet i Nunavut, hvor man nu har vedtaget en royalty på mineralske råstoffer på hele 12 %. Denne vedtagelse af royalty ordningen har ikke resulteret i, at landet nu er gjort uinteressant at efterforske og udvinde i. Vi mener vi skal sænke selskabsskatten og til gengæld kræve royalty, hvilket i sidste ende vil resultere i større indtægter for Grønland.

Siumuts medlemmer i Inatsisartut mener, at inden Naalakkersuisut giver tilladelse til udvinding af mineraler, skal vi arbejde for, at sikre den størst mulige gevinst for samfundet samt at det er det grønlandske folk, der ejer den grønlandske undergrund.

Det er af yderste vigtighed at vi handler i tide og det er vigtigt at tilpasse lovgivningen, således at lovgiverne finder denne betryggende og forsvarlig, inden Naalakkersuisut giver udvindingstilladelse. Hvis vi tøver, bliver det Grønland og det grønlandske folk der rammes uhensigtsmæssigt og står tilbage med regningen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Siumut forventer, at forslagets praktiske gennemførelse kan ske indenfor administrationens nuværende ramme. Alt efter hvorledes forslaget konkret udmøntes, kan det medføre en vis øget administration, f.eks. i forbindelse med registrering af, og kontrol med, selskabernes omsætning. Modsat forventes forslaget at medføre øgede indtægter til Landskassen i form af royalty-betaling fra selskaberne, hvilket dog vil kunne blive afvejet af færre selskabsskatteindtægter på sigt.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Selskaber omfattet af forslaget vil skulle betale royalty til Landskassen. Dog vil de pågældende selskaber samtidigt blive selskabsbeskattet lempeligere. Det vil således afhænge af selskabets resultat om forslaget vil belaste selskabet mere end den nuværende model. Hvis selskabet kører med overskud, er det tænkeligt, at en lav selskabsskat vil kunne opveje udgiften til royalty-betaling. Hvis selskabet derimod kører med underskud, vil en royalty-model belaste selskabet mere end en ren selskabsskatte-model.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Forslaget forventes ikke at få direkte økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne.

Lad os se bort fra vores partifarver, stå sammen om dette og sætte befolkningen og landets vel i højsædet.